

belangrijk. Zijn maatschappelijke betrokkenheid blijkt uit bestuursfuncties bij de Rotterdamse Vereniging Blindenbelangen en de Tanna Wilhelmina Bruynzeel Stichting voor Blindenlectuur. Verder was hij betrokken bij de opleiding Technisch Oogheekundig Assistent en als adviserend oogarts werkzaam bij Visio Rotterdam (Instelling voor Revalidatie Slechtzienden). In het buitenland heeft hij zich met mevrouw dr. E. Pels ingezet voor het opzetten van een goed functionerende hoornvliesbank in Sri Lanka ten behoeve van hoornvliestransplantaties.

Hij hield voor zichzelf en ook voor anderen strenge ethische normen aan, zeker op het gebied van de gezondheidszorg. Tijdens bijeenkomsten kon hij zijn mening duidelijk formuleren. Zijn oordeel werd zeer gewaardeerd. Het is daarom alleszins begrijpelijk dat hij deskundige rapporten verzorgde ten behoeve van het Medisch Tuchtcollege en ook wel werd hij aangezocht als bemiddelaar bij problemen onderling tussen artsen. Zijn brede ervaring, luisterend vermogen en gezonde oordeelsvorming maakten hem voor deze vaak moeilijke, tijdrovende en meestal niet prettige taken uitermate geschikt. Het belang van de patiënt stond bij hem steeds voorop. Zijn houding ten opzichte van hen kan een voorbeeld worden genoemd voor veel artsen. Patiënten nodigde hij als het ware zijn spreekkamer binnen, hen vriendelijk met een glimlach begroetend. Hij stelde zich open op met de door hem veel gebezigde inleidende vraag: 'Wat kan ik voor u doen?'

Jan was vele jaren lid van de Rotary. Hij was opgeruimd van aard en hield van gezelschap, gezelligheid en feestjes. Befaamd waren de feesten die hij als directeur van het Oogziekenhuis organiseerde met als hoogtepunt het feest bij het 25-jarig bestaan van het ziekenhuis in 1973. Hij had vele vrienden, velen kenden hem.

De laatste jaren werden zijn lichamelijke mogelijkheden geleidelijk minder. 'Mijn wereld wordt alsmaar kleiner', zei hij zelf, maar hij klaagde niet. Integendeel, zijn belangstelling voor anderen en voor de oogheekunde bleef levendig. Het was een genot hem te bezoeken en met hem te praten. Hij kon goed en met belangstelling luisteren.

Jan Renardel de Lavalette heeft een vaste plaats verworven in de Rotterdamse historie en in oogheekundig Nederland.

Met dank van de samenstellers aan mevrouw L. Renardel de Lavalette-Schmid en aan mevrouw I. Kranenburg, zijn voormalige secretaresse, voor het mede bijeenbrengen van de gegevens.